

Vladimirs Sokolovs
Pareizticīgo garīdznieks

Vladimirs Sokolovs dzimis 1894. gada 12. novembrī Rīgā kalpotāju ģimenē, tēvs Jevgēnijs. Beidzis Čerņajeva reālskolu (1914) un Politehniskā institūta pirmo kursu Pēterburgā. Līdz 1921. gada jūnijam dzīvoja Krievijā. Pēc tam atgriezās Latvijā, Rīgā, un sprediķoja Pārdaugavas Trīsvienības pareizticīgo baznīcā.

1924. gada 6. aprīlī Rīgas arhibīskaps Jānis (Pommers) iesvētīja V. Sokolovu par diakonu un 13. aprīlī – par priesteri. Jauniesvētītais priesteris V. Sokolovs bija Dagdas Sv. Nikolaja, Brodaižu Sv. Jāņa Priekšteča (no 1928) un Lauderu Sv. Nikolaja (no 1941) pareizticīgo baznīcas prāvests. Jāpiebilst, ka Brodaižos (31 km no Ludzas pie Dagdas ceļa) atrodas vecākā pareizticīgo baznīca Latgalē, celta ap 1751. gadu.

Sākot ar 1942. gada vasaru līdz 1944. gadam, V. Sokolovs darbojās misijā Krievijā: Pleskavas eparhijas Gdovas draudzē un Sanktpēterburgas eparhijas draudzēs.

Pēc atgriešanās dzimtenē kādu laiku kalpoja Lauderu (vai Brodaižu?) baznīcā. 1944. gada 24. jūnijā Rīgas arhibīskaps Jānis (Pommers) pārcēla V. Sokolovu uz Rīgas Pārdaugavas Trīsvienības pareizticīgo baznīcu, bet jau šī paša gada 16. novembrī – par prāvestu Jelgavas Sv. Sīmaņa un Annas pareizticīgo katedrālē.

Sākot ar 1944. gada 28. decembri līdz mūža beigām V. Sokolovs bija vairāku pareizticīgo baznīcu prāvests Krievijā: Korovskā (no 1944), Vladimirecā (no 1945), Pitalovā (no 1950), Ostrovā (no 1951) un Korovskā (no 1952) Pleskavas eparhijā, Sabļinā (no 1953), Krasnoje Selo (no 1955) un Gatčinā (no 1956) Sanktpēterburgas eparhijā.

Miris pēkšņā nāvē 1962. gada 16. janvārī Aleksandra Ņevska klosterī⁵²⁷.

Avots:

Papsujevičs, Oļegs, Asūnes pagasts: vēstures lappuses un ļaudis / Oļegs Papsujevičs, Jānis Pokulis ; Daugavpils Universitāte. Latgales Pētniecības institūts. Daugavpils : Daugavpils Universitātes Akadēmiskais apgāds "Saule", 2013- 260.lpp.